

6. Hogyan kell értelmezni a fenti rendeleteket abban az esetben, ha a korábban eredményesen és jogszerűen működő helyi akciócsoport megszűnik? A helyi akciócsoport által vállalt kötelezettségeknek és szerzett jogoknak mi lesz ebben az esetben a sorsa, különös tekintettel a visszavonással érintett teljes személyi körre?
7. Értelmezhető-e úgy az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (MVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK Tanácsi rendelet 62. cikk 2. bekezdése, hogy elfogadható és jogszerű azon tagállami rendelkezés, mely alapján a nonprofit gazdasági társasági formában működő Leader helyi akciócsoportoknak egy éven belül át kell alakulniuk egyesületi formává azzal az indokkal, hogy az egyesületi forma, mint társadalmi szervezet képes csak megfelelően biztosítani a helyi partnerek közötti hálózatépítést, mivel a hatályos magyar jog szerint a gazdasági társaság elsődleges célja a haszonszerzés, valamint a gazdasági érdekek miatt a nyilvános toborzás és tagfelvétel kizárt.

⁽¹⁾ A Tanács 1698/2005/EK rendelete (2005. szeptember 20.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, HL L 277., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 1974/2006/EK rendelete (2006. december 15.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról, HL L 368., 15. o.

Kúria (Magyarország) által 2013. január 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Kásler Árpád és Káslerné Rábai Hajnalka kontra OTP Jelzálogbank Zrt.

(C-26/13. sz. ügy)

(2013/C 156/28)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Kúria

Az alapeljárás felei

Felperes: Kásler Árpád és Káslerné Rábai Hajnalka

Alperes: OTP Jelzálogbank Zrt.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A Tanács 93/13/EGK ⁽¹⁾ irányelv (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (a továbbiakban: irányelv) 4. cikk (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy külföldi pénznemben meghatározott, de ténylegesen hazai pénznemben folyósított és a

fogyasztó által kizárólag hazai pénznemben törlesztendő kölcsöntartozás esetén az átváltási árfolyamokat meghatározó, egyedileg meg nem tárgyalt szerződéses kikötések a „szerződés elsődleges tárgyának meghatározása” fogalma alá vonhatók-e?

Amennyiben nem, az irányelv 4. cikk (2) bekezdésének második fordulata alapján az eladási és vételi árfolyam különbözete olyan díjazásnak tekintendő-e, melynek a szolgáltatással arányban állása a tisztességtelenség szempontjából nem vizsgálható? E körben van-e jelentősége annak, hogy a pénzügyi intézmény és a fogyasztó között tényleges átváltásra sor kerül?

2. Amennyiben az irányelv 4. cikk (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tagállami bíróság — függetlenül nemzeti jogának rendelkezésétől — az abban meghatározott szerződési feltételek tisztességtelenségét is vizsgálhatja, ha azok nem világosak és érthetőek, akkor ez utóbbi követelmény alatt azt kell-e érteni, hogy a fogyasztó számára a szerződési feltételnek önmagában nyelvtanilag kell világosnak és érthetőnek lennie, avagy ezen túlmenően a szerződési feltétel alkalmazása gazdasági indokainak, illetve a szerződés többi feltételével való kapcsolatának is világosnak és érthetőnek kell lennie?
3. Az irányelv 6. cikk (1) bekezdését és a C-618/10. számú, Banco Espanol ügyben hozott ítélet 73. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a fogyasztói kölcsönszerződésben alkalmazott általános szerződési feltétel tisztességtelen rendelkezésének érvénytelenségét a tagállami bíróság az adott szerződési feltétel módosításával, kiegészítésével a fogyasztó javára akkor sem szüntetheti meg, ha egyébként a rendelkezés elhagyása esetén a megmaradt szerződési rendelkezések alapján a szerződés nem teljesíthető? E körben van-e jelentősége annak, hogy a nemzeti jog tartalmaz-e olyan diszpozitív szabályt, amely az érvénytelen rendelkezés hiányában az adott jogkérdést szabályozza?

⁽¹⁾ A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről, HL L 95., 29. o., magyar kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.

A Tribunale di Napoli (Olaszország) által 2013. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Luigi D’Aniello és társai kontra Poste Italiane SPA

(C-89/13. sz. ügy)

(2013/C 156/29)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Napoli

Az alapeljárás felei

Felperes: Luigi D'Aniello és társai

Alperes: Poste Italiane SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e az egyenértékűség elvével a belső jog olyan rendelkezése, amely az 1999/70/EK irányelv⁽¹⁾ alkalmazása kapcsán a határozott időre vonatkozó semmis kikötést tartalmazó munkaszerződés teljesítésének jogellenes felfüggesztése esetére eltérő és jelentősen alacsonyabb gazdasági következményeket ír elő, mint a határozott időre vonatkozó semmis kikötést tartalmazó polgári jogi szerződés teljesítésének jogellenes felfüggesztése esetére;
2. összeegyeztethető-e az európai jogrenddel az, hogy ennek alkalmazási körében, egy szankció érvényesülése a visszaélést tanúsító munkáltatónak kedvez a visszaélést elszenvedő munkavállaló kárára oly módon, hogy az eljárás időtartama, még ha szükséges is, közvetlenül károsítja a munkavállalót a munkáltató javára, és hogy a helyreállítás hatékonysága az eljárás időtartamának növekedésével arányosan csökken, míg csaknem megszűnik;
3. az európai jogrendnek a Nizzai Charta 51. cikke szerinti alkalmazási körében összeegyeztethető-e a(z) alapjogi) Charta 47. cikkével és az EJE 6. cikkével az, hogy az eljárás időtartama, még ha szükséges is, közvetlenül károsítja a munkavállalót a munkáltató javára, és hogy a helyreállítás hatékonysága az eljárás időtartamának növekedésével arányosan csökken, míg csaknem megszűnik;
4. tekintettel a 2000/78/EK irányelv⁽²⁾ 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és a 2006/54/EK irányelv⁽³⁾ 14. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt magyarázatokra, beleértendőek-e az 1999/70/EK irányelv 4. szakasza szerinti foglalkoztatási feltételek fogalmába a munkaviszony jogellenes megszüntetésének következményei;
5. az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén, igazolható-e a 4. szakasz alapján a belső jogrendben a határozatlan idejű munkaviszony, illetve a határozott idejű munkaviszony jogellenes megszüntetésére rendszerint előírt jogkövetkezmények közötti eltérés;
6. úgy kell-e értelmezni — a Lisszaboni Szerződés által átvett, Rómában, 1950. november 4-én aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkével, és a Nizzában, 2000. december 7-én kihirdetett Európai Unió Alapjogi Chartája 46., 47. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett — hatályos közösségi jognak a jogbiztonságra, a jogos bizalom

védelmére, az eljárási fegyveregyenlőségre, a hatékony bírói jogvédelemre, a független bírósághoz való jogra és nagyobb általánosságban a méltányos eljáráshoz való jogra vonatkozó, az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdése (amint azt a Lisszaboni Szerződés 1.8. cikke módosította, és amelyre az Unióról szóló szerződés 46. cikke utal) által biztosított általános elveit, hogy azokkal ellentétes egy olyan jogszabályi rendelkezésnek az olasz állam által jelentős idő (9 év) elteltével történő elfogadása, mint a 183/10. sz. törvény 32. cikkének (7) bekezdése, amely úgy változtatja meg a folyamatban lévő eljárások következményeit, hogy közvetlenül károsítja a munkavállalót a munkáltató javára, és hogy a helyreállítás hatékonysága az eljárás időtartamának növekedésével arányosan csökken, míg csaknem megszűnik;

7. amennyiben a Bíróságnak nem azt kellene elismernie, hogy a hivatkozott elvek az Európai Unió jogrendjének alapvető elveinek értékével bírnak, azok általános és horizontális alkalmazása tekintetében, hanem csak azt, hogy egy olyan rendelkezés, mint a 183/10. sz. törvény 32. cikke (5)-(7) bekezdése (amint azt a 92/2012. sz. törvény 1. cikkének (1) bekezdése értelmezte) kizárólag az 1999/70/EK irányelv és a Nizzai Charta szerinti kötelezettségekkel ellentétes, állami szervezetnek tekintendő-e az uniós jog és különösen az 1999/70/EK irányelv 4. szakasza, továbbá a Nizzai Charta közvetlen, felfelé történő vertikális alkalmazása szempontjából az 55-61. pontban leírt jellemzőkkel rendelkező olyan társaság, mint az alperes;
8. amennyiben az Európai Unió Bírósága az 1), 2), 3), illetve 4) kérdésekre igenlő választ adna, a jóhiszemű együttműködés, mint az Európai Unió egyik alapelve lehetővé teszi-e egy olyan értelmező rendelkezés alkalmazásának mellőzését, mint a 92/12. sz. törvény 1. cikkének (1) bekezdése, amely lehetetlenné teszi az 1)-4) kérdésekre adott válaszból következő elvek tiszteletben tartását?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.

⁽²⁾ HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 4. kötet 79. o.

⁽³⁾ HL L 204., 23. o.

A Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Németország) által 2013. február 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — U kontra Stadt Karlsruhe

(C-101/13. sz. ügy)

(2013/C 156/30)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg